

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 279/2016
08.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у радном спору тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Сретен Ђорђевић и Жељко Лекић, адвокати из ..., против тужених Здравственог центра „Ваљево“ из ... и Дома здравља „Ваљево“ из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизијама тужиоца изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 бр.4757/13 од 23.09.2015. године, у седници одржаној дана 08.02.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване ревизије тужиоца изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 бр.4757/13 од 23.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 бр.4757/13 од 23.09.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и потврђена је делимична пресуда Основног суда у Ваљеву П1 бр.1010/10 од 22.07.2011. године. Том пресудом, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог Здравственог центра „Ваљево“ број 1 ЗЦ ...-... од 20.05.2010. године и да се тај тужени обавезе да га врати на рад. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени Дом здравља „Ваљево“ из ... обавезе да га врати на рад на одговарајуће радно место.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио две ревизије, обе због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 399. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 125/04, 111/09) који се у овом парничном поступку примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизије нису основане.

Доношењем побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд

пази по службеној дужности. Супротно наводима ревизије, у образложењу побијане пресуде не постоји противречност између онога што се наводи о садржини записника о исказима датим у поступку и тим изведеним доказима, а оно садржи јасне и непротивречне разлоге о битним чињеницама, па није основан ревизијски навод о учињеној битној повреди из тачке 12. цитиране законске одредбе.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу на недоређено време на пословима ... – ... у Служби хитне медицинске помоћи Дома здравља „Ваљево“ – Здравственог центра „Ваљево“ до доношења побијаног решења о отказу уговора о раду од 20.05.2010. године. Овим решењем тужиоцу је отказан уговор о раду због непоштовања радне дисциплине на основу члана 179. став 1. тачка 3. Закона о раду у вези члана 68. став 1. алинеја 12 Правилника о раду Здравственог центра „Ваљево“ од 16.02.2007. године, због тога што се дана 24.03.2010. године, у канцеларији управнице тог Дома здравље ББ недолично понашао, непоштујући основна начела професионалног односа и опхођења према руководству и сарадницима, тако што је овом сведоку претио и вређао је речима да је „највеће зло које постоји у дому здравља, да је требало да заврши у затвору, али да ће сада платити за све, да ништа не ради и да само путује и да ју је он поштедео када је добио претходно упозорење пред отказ само захваљујући њеном супругу“. Тужилац је упозорен на разлоге за отказ уговора о раду 07.04.2010. године са допуном упозорења од 26.04.2010. године (којом су конкретизоване речи вређања) на које се писмено изјаснио. Повод за тужиочев долазак у канцеларију управнице била је његова суспензија са радног места диспечера. Такође је утврђено да је друготужени Дом здравља „Ваљево“, решењем Привредног суда у Ваљеву Фи бр.36/2011 од 23.03.2011. године уписан у регистар тога суда као самостални правни субјекат, када је издвојен из првотуженог Здравственог центра „Ваљево“.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право и закључили да је тужиоцу законито отказан уговор о раду на основу члана 179. став 1. тачка 3. Закона о раду у вези са чланом 68. став 1. алинеја 12. тада важећег Правилника о раду туженог Здравственог центра „Ваљево“, којим је прописано да се поред случајева утврђених законом, запосленом може отказати уговор о раду ако ремети радну дисциплину и процес рада недоличним понашањем и непоштовањем основних начела професионалног односа и опхођења према руководству, сарадницима и пацијентима (вређање и слично).

Тужилац се у конкретном случају недолично понашао у вербалном сукобу са управницом Дома здравља, тако што је изговорио речи наведене у оспореном решењу којима ју је увредио, односно његово понашање предметног приликом представља непоштовање основних начела професионалних односа и опхођења према сарадницима, руководству и пацијентима. Како је побијано решење о отказу уговора о раду донето законито, то није основан тужиочев захтев за реинтеграцију у смислу члана 191. Закона о раду, у односу на тужени здравствени центар „Ваљево“ који је донео побијано решење о отказу уговора о раду. У односу на тужени Дом здравља „Ваљево“ из ..., тужбени захтев је правилно

одбијен јер он није имао својство правног субјекта у време доношења побијаног решења о отказу уговора о раду.

Није основан ревизијски навод тужиоца да упозорење за постојање разлога за отказ од 07.04.2010. године не садржи назнаку времена и места учињених повреда радне дисциплине у смислу члана 180. Закона о раду, јер напротив, наведено упозорење све то садржи.

Без утицаја је ревизијски навод тужиоца да тужени здравствени центар није доставио упозорење и синдикату чији је члан јер се овим ревизијским наводом износи нова чињеница, па се побијана пресуда уствари напада због погрешног и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са ког разлога се ревизија не може изјавити у смислу члана 398. став 2. ЗПП. Осим тога, у допуни упозорења од 26.04.2010. године се констатује да се синдикат здравственог центра изјаснио на упозорење.

Како је чињенично стање утврђено на основу главне расправе закључене пред првостепеним судом, то су без утицаја ревизијски наводи да је доношењем побијане пресуде другостепени суд учинио повреду одредбе члана 8. у вези члана 361. став 1. ЗПП, услед погрешне оцене изведених доказа јер се ревизија из овог разлога може изјавити само ако је та повреда учињена у поступку пред другостепеним судом, у смислу члана 398. став 1. тачка 2. ЗПП.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу члана 405. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић